

Lov var givet. Under roligere Forhold vilde jeg vel antage, Kirkecollegiet maatte egne sig til, at Deres Excellence lod det — som saadant udarbejde Forslag til Forfatningsloven; men af Hensyn til den nuværende Stemning tvivler jeg om, at man og navnlig Folkethinget vilde nære den, for at Forslaget kunde fremmes, nødvendige Tillid til Collegiet. Foranlediget ved Slutningsbemærkningen i Deres Excellences gunstige Skrivelse af 15de April om, at Ministeriet vil eventualiter lade Lovforslag til Kirkeforfatningen udarbejde, være det mig derfor tilladt allerærbødigst at foreslaae, at Deres Excellence vil stræbe at bevirke, at Hans Majestæt Kongen allernaadigst lader nedsætte en Commission med Befaling til at udarbejde et Udkast til Folkekirkens Forfatningslov. Commissionen maatte formeentlig bestaae af Medlemmer, som deels vare udnævnte af Hs. Maj. Kongen, deels valgte af Geistligheden og deels valgte af Rigsdagen. Da den i Aaret 1854 allerhøiest nedsatte Kirkecommission, som hverken havde noget bestemt Hverv om at udarbejde en Kirkeforfatningslov eller af Ministeriet havde erholdt Forarbejder i denne Retning, dog i fem Maanedes Tid ikke blot udførte dette i Grunden selvpaaatagne, uforberedte Hverv, men afstillede andre Arbejder, — jeg tør vel sige: paa en grundig Maade, — kan det med Føie antages, at med de Forarbejder, der nu foreligge, og med den Erfaring, de henrundne Aar have givet, vil en Kirkecommission nu i endnu kortere Tid kunne forelægge Ministeriet et brugbart Forslag til den længe savnede kirkelige Forfatningslov. Et Kirkecommissions-Forslag om denne høistvigtige Sag kan jeg ikke ansee overflødig ved det af Stiftsprovst Damgaard til Forhandling paa Landemødet sendte „Udkast til en Forfatningslov for den danske Folkekirke“.

Dette med Fliid og Ryndighed udarbejdede, men i flere Punkter meget omtvistelige Udkast var for omfattende til, at der kunde blive Tid til at drøfte det paa Landemødet, om man end ikke vilde indlade sig paa Forhandlinger om det femte Capitel, som begynder med den Bestemmelse, at alt det geistlige Gods skal overgaae til Staten, en Bestemmelse, hvorved den lovgivende Magt paatager sig istedenfor den dømmende Magt at afgjøre et Eiendoms-spørgsmaal, og hvorved den danske Kirke vilde som Folkekirke blive mere afhængig af Staten, end da man kaldte den Statskirke.

F. T. paa Visitats i Agri, den 12te Juli 1867.

Allerærbødigst

Brammer.

Hans Excellence

Hr. Kammerherre Rosenørn-Teilmann, C. af D.,
Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet.